

GCÜSTÖ: SÜMEBI GÖRÖGNE
GCÜSTÉS 10E DE: 1975.

TART.: VERSEK

5 lap

FÖLBRÁJN MUTATÓ: TÖRÖKICOPPÁNY

SÁK MUTATÓ: XXVI*

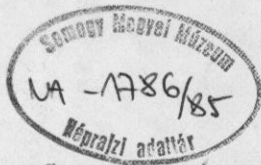
PAPÍRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

DELTA KÖNYV

ATVÉNYTVE A NA-222/85 - 5 TETELE ALÓL.

Adattár
népi költészet
Törökoppaluy

Sümezi Györgyné.

I.

Olvasgatom verseimet. Könny szökik szemembe,
Mikor irtam én ezt? Már huszonöt éve,
Azóta a lapok sárgultak, meg koptak,
És a betűk is elhalványodtak.

II.

Huszonöt év úgy elszállt, hogy én észre sem vettem.
Talán nem is igaz. Olyan hihetetlen.
Husz éves voltam. Az időt bőven mérik,
Hány éves házas? Kérdezek egy nőt.

III.

Bizony édes lányom, már huszonöt éve,
Mikor kosszorúsan mentem esküvőre.
Te jó Isten! Huszonöt év. Így sóhajtottam fel,
Azt hittem, hogy olyan sok lesz, hogy nem is érem el.

IV.

Most, hogy eltelt házasságban huszonhárom évem.
Hogy mennyi a huszonöt év, én már sehse kérdelem.
Mert a lány amig tizenhat, az éveket toldja,
Ha kérdezik hány éves? tizennyolcra mondja.

V.

Amikor már huszonkettő, vissza mondja huztra.
Mert husz után már az éveket nemigen számolja.
Akkor már az évek olyan gyorsan szállnak,
Nemsokára megjelennek az ezüstös szálak.

VI.

Befestjük hajunkat. Fogat cgináltatunk.
Bemeseéljük magunknak, hogy fiatalok vagyunk.
Küzdünk és dolgozunk. Az életben bizva,
Mintha már munkánk, szűk létre szólunk.

VII.

Hogy az utókor, majd áldja a nevünket,
Áldás poraikra, kik itt szenderülnek.
Mi jövőnket tették szebbé, boldogabbá,
Tegyük a nevüket dícsővé és nagyvá.

1975. március 17.-én.

D á d é d o m b.

I.

Mult nap kérdelem én a szomszéd nénit,
Miért mondják e helyet Dádédombnak itt?
Éppen jótol kérdelem. Kezdi is mesélni,
Hogy az ő édesanyja mesélte őnéki.

II.

Itt a dombba vájva volt egy cigánytanya.
Balékszik is rá, hogy hol volt az ajtaja.
Dádé Gyuri bácsi élt itt, családjával,
Három gyermekével, s egyetlen párjával.

III.

Kis patak folydogált el a tanya előtt,
Egy kicsit kivájták, így mindig volt vizük.
Jó családok voltak, nem volt panasz rájuk,
Tiszták, szorgalmasak, ahogy mi is láttuk.

IV.

Ha mentünk a hegyre be-beszóltunk neki.
Milyen gyümölcs érik? Kérde Gyuri bácsi.
Most érik a meggy, segítsen hát szedni.
Hozhat majd a gyerekeknek. Örül Gyuri bácsi.

V.

Bemegy a putriba. Hoz egy kerékteknőt,
Amit fából vájt ki egy évvel ezelőtt.
Kicsi lesz az Gyuri bácsi. Mondja édesanyám,
Hozzon csak nagyobbbat. Akad ott benn talán.

VI.

Furdősteknő kerül sorra, viszi Gyuri bácsi,
Lesz a gyerekeknek kenyérhez mit enni.
Üzülnek is a gyerekek. Növekednek szépen.
Vigan játszadoznak az akácos szélen.

VII.

Gyuri bácsinak volt még egy nagy kincse
Ez a hegedű volt, s ezt nagyon szerette.
A párjával együtt jártak hegedülni,
Így tudtak még egy kis pénzt szerezni.

VIII.

As idő járt, s a gyerekek már szépen megnőttek,
Ekkor Gyuri bácsi, végleg ágyának esett.
Mégához hívatta a párját, s gyerekeket.
Igy szólt. Érzem a végóráim közeleg.

IX.

Jóska fiam rád iratom én Németországot,
Pista fiam terád hegyom Konstantinápolyt.
A páromra, a lányomra szép Magyarországot.
Benne megélhettek, s ne felejtsetek apátok.

X.

Sirnak a gyerekek. Apám itt születünk,
Nem megyünk el innen, itt is nevelkedünk.
Akkor hát fiam emlékebe mást adok,
Azt adom nektek, mit a hegedű hozott.

XI.

Jóska fiam menj ki a vén akácfához,
Mert abba van belevésve a bugyellárisom.
Csókoljátok a hegedűt, mert ezt mind az adta.
És most mondom mit vegyetek nektek ajándékba.

XII.

Két fiának aranyóráit, hozzá arany gyűrűt.
A lányomnak aranygyűrűt, hozzá arany fűgőt.
A páromnak fekete ruhát, fekete kendőt.
És mindhármótoknak egy-egy hegedűt.

XIII.

As utolsó kívánságom. Ugy öltöztessetek fel
Ahogy láttam, hogy temetik a falusi embert.
Fekete cipőt és kapot is vegyetek.
Szép fekete ruhát én kalapot tegyetek.

XIV.

A hegedűt meg a kezembe adjátok,
Egy-egy hurra pedig az ujjam rakjátok,
Felmentek hát Pestre, és mindent megvettetek,
Öröm volt és sirás amikor meg értetek.

XV.

Mindenkinek jutott ajándék, hegedű,
Csak hogy Gyuri bácsi corga már keserű.
Útass fel hát párom, az a kívánságom,
Legkedvesebb nőtám már egyszer eljátszom.

XVI.

Öreg cigány kezd, többi vele húzza,
És az egész család zokogva dalolja.
Zöld erdő mélyén, kis patak szélén...
Aki ezt hallotta, könny csordult ki szemén.

XVII.

Véget ért a nóta, s Gyuri bácsi élte,
Kedves hegedűje, sírba elkisérte.
Mert, hogy jó ember volt, nehezen feledték,
Ezért ezt a dombot róla elnevezték....

/Éjjel 11-kor írta: Simeginé./

5r

Falusi nőike !

I.

Falusi nőike utazik vidékre,
Hogy ne vesszen kárba semmi kis ideje,
Hogy a reggeli munkát is elvégezhesse,
Csomagját már este el is készítette.

II.

Reggel a teherét amikor kifejtte,
Maradt még ideje, hogy a tejet elvigye.
Utközben a szomszédasszonyt értesíti,
Hogy felszáll a buszra, a csomagját vigye ki.

III.

Jön már a busz és a ház előtt megáll,
Szegény szomszédasszony ijedten szaladgál.
A nagy elcsézésben és a szürkületben,
Felkapott a szobában valamit hirtelen.

IV.

Ódaér és mondja halled mi van ebben
Mert ez olyan könnyű, hogy az hihetetlen.
Ejnye szomszédasszony, fene a szemedbe,
Nem látod, hisz ez a varrógép teteje.

Törökheppény
Tompai u. 3.